



*Gospod,  
blagoslovi  
naše  
družine!*

## **MOLITEV ZA DRUŽINE**

Sveti Troedini Bog, ti si ljubezen.  
Milostno se ozri na družine,  
da bodo uresničevale tvoj načrt.  
Staršem in starim staršem vlij moči,  
da bodo sprejemali odgovornost  
in z zgledom mladi rod opogumljali  
za zakonsko in družinsko življenje.  
Ozdravi boleče spomine  
v razbitih in neurejenih družinah.  
Naj v bolnih, starejših in invalidnih osebah  
prepoznamo tvoj obraz.

Opogumi pare, ki še ne zmorejo  
zgraditi varnega odnosa  
in se odločiti za poroko, da to storijo.  
Izročamo ti mlade,  
ki iščejo življenjskega sopotnika,  
ter zakonce, ki ne morejo sprejeti  
življenja.  
Izročimo naše družine tudi varstvu  
Marije, Jožefa in drugih zavetnikov.  
Sprejmi naše prošnje in jih usliši  
po Kristusu, našem Gospodu. Amen.



## Beseda papeža Franciška

# GNANI PO DUHU ZA POSLANSTVO

Foto: Vir splet

*(nadaljevanje iz prejšnje številke)*

**Jezus stori, da seme vzkali.** Končno je pomembno, da se od evangelija naučimo načina oznanjevanja. Neredko se celo ob najboljših namenih zgodi, da podležemo določeni strasti po moči, prozelitizmu ali netolerantnem fanatizmu. Evangelij nas nasprotno kliče, da zavržemo malikovanje uspeha in moči, pretirano skrb za strukture in bojazen, ki bolj ustreza duhu pridobivanja kot duhu služenja. Seme Kraljestva, čeprav majhno, nevidno in včasih nezatno, raste tiho, zahvaljujoč nenehnemu Božjemu delu: »Z Božjim kraljestvom je kakor s človekom, ki vrže seme v zemljo. Spi in vstaja, ponoči in podnevi, seme pa klije in raste, da sam ne ve, kako« (Mr 4,26-27). To je naš prvi razlog upanja: Bog presega vsa naša pričakovanja in nas preseneča s svojo velikodušnostjo ter stori, da vzbrstijo sadovi našega dela celó bolj, kot bi mogli pričakovati glede na človeško učinkovitost.

S tem evangeljskim zaupanjem se odpremo tihemu delovanju Duha, ki je temelj poslanstva. Niti poklicne pastorage niti krščanskega poslanstva ni mogoče ureničevati brez nenehne in kontemplativne molitve. Krščansko življenje je zato treba hraniti s poslušanjem Božje besede in predvsem negovati osebni odnos

z Gospodom v evharističnem češčenju, privilegiranem »kraju« srečanja z Bogom.

### **Vprašanja za razmislek:**

1. Kakšno mesto ima Božja beseda v mojem življenju in kaj mi pomeni?
2. Kako Božja beseda usmerja moje krščansko življenje?
3. Vsak dan si vzamem 10–15 minut, preberem odlomek iz Svetega pisma in ob njem razmislim!

*(se nadaljuje)*

## Spremljanje, razlikovanje in vključevanje krhkosti ljubezni

*Dragi molivci in molivke!*

Nekaj dni nazaj sem na spletu opazil tole besedilo: *»Jakob je varal, Peter je imel velik temperament, David je imel afero, Noe se ga je napil, Jona je bežal od Gospoda, Pavel je bil morilec, Gideon je bil negotov, Mirjam je opravljala, Marto je neprenehoma skrbelo, Tomaž je bil dvomljivec, Sara je bila nepotrpežljiva, Mojzes je omahoval, Zahej je bil prekratek, Abraham je bil star in Lazar je bil mrtev ... BOG NE KLIČE USPOSOBLJENIH, AMPAK USPOSABLJA POKLICANE.«*

Te besede slikovito povzemajo duha 8. poglavja dokumenta Radost ljubezni, ki v vsej Cerkvi odpira burno razpravo in ki se mu posvečamo tudi v tej številki. Kako spremljati krhkosti na področju duhovnih poklicev, pa se bomo vprašali v naslednji številki. Tokrat poglejmo, kako se Cerkev želi posvečati parom in družinam, ki živijo »nepravilne oblike ljubezni«. To so razne »svobodne zveze«, ločeni in ponovno civilno poročeni, samo civilno poročeni, enostarševske družine ... Naj navedem del poglavja: *»Cerkev je prepričana, da vsak prelom zakonske vezi »nasprotuje Božji volji«, da pa vendar ve tudi za slabotnost mnogih svojih otrok. Razsvetljena po zgledu Jezusa Kristusa se zato ljubeče obrača k tistim, ki se na nepopoln način udeležujejo njegovega življenja, saj priznava, da Božja milost deluje tudi v njihovem življenju. Spodbuja jih, naj delajo dobro, naj ljubeče skrbijo drug za drugega, naj bodo v službi občestva, v katerem živijo in delajo. Čeprav stalno postavlja pred oči popolnost in vabi k vedno polnejšemu odgovoru Bogu, mora Cerkev pozorno in skrbno spremljati svoje najslabotnejše otroke, ki trpijo zaradi ranjene in izgubljene ljubezni, in jim vlivati zaupanje in upanje – kakor luč svetilnika v pristanišču ali luč bakle, ki jo prinesemo ljudem, da bi razsvetljevala tiste, ki so izgubili smer ali so sredi viharja. Ne pozabimo, da je naloga Cerkve pogosto podobna nalogi vojne bolnice.«* V tej smeri nas vse čaka še veliko molitve in pastoralnega spreobrnjenja.

Pred nami so škofijski molitveni dnevi za duhovne poklice, ki bodo v osrednjih Marijinih svetiščih potekali v soboto, 9. septembra. Ure začetka so objavljene na zadnji strani. Povabljeni, da se zberemo in ustvarimo veliko molitveno družino Cerkve na Slovenskem.

*Jože Povh, urednik*

# Spremljanje, razlikovanje in vključevanje KRHKOSTI



Govoriti o krhkosti v zakonu in družini je, podobno kot to velja za duhovni poklic, tako kot govoriti o umetnosti življenja. Obe življenjski poklicanosti oz. temeljni usmeritvi (*optio fundamentalis*) sta v samem bistvu zaznamovani tudi z dejstvom, da sta ogroženi. Kar je namreč za človeka, pa čeprav je od Boga, je tudi grešno. Zato velja, da krhkost zakonskega odnosa predstavlja v današnjem času verjetno največji pastoralni izziv zlasti za dušne pastirje. Le-ti pa so kot tisti, ki so izšli iz svoje rodne družine, zaznamovani s svojimi lastnimi izkušnjami usmiljenja, milosti in prizanesljivosti.

Naloga matere (!) Cerkve je podobna nalogi vojne bolnišnice (prim. RL 292). Pomenljiv izraz, ki mnogo pove o odnosu, kakršen naj bi glede posebnih primerov skupnega življenja oz. v »primerih slabotnosti in nepopolnosti« (RL 296) prevladoval znotraj zakonske in družinske pastore. Vojna bolnišnica predpostavlja bojno polje, kjer se spopadata dve nasprotujoči si sili: dobro in zlo, milost in greh. Hkrati pa je to isto bojno polje tudi priložnost za izraze najglobljega usmiljenja, milosti in nudenja pomoči na vseh področjih človekovega, predvsem družinskega življenja. V teh pri-



merih se je treba izogibati metanju kamnov (prim. RL 305) in le-to nadomestiti z dolžnostjo oznanjevanja Božjega usmiljenja, ki je »utripajoče srce evangelija«, ter sprejeti »držo Božjega Sina, ki gre naproti vsem in nikogar ne izključuje« (RL 309).

Skrb škofov in duhovnikov do tistih primerov, ki v realnem življenju odstopajo od ideala zakona po Božjem načrtu, zahteva strokovno poučenost, vzgojo za neobsojajoč odnos ter predvsem sposobnost dušnih pastirjev biti človek, in ne »biti kakor Bog« (prim. 1 Mz 3,5). To je duh papeževe spodbude o zakonskem in družinskem življenju, je pa hkrati

tudi duh, ki naj preveva delovanje vseh v duhovnem poklicu, ki so tu zaradi nas, njim zaupanih ovac: »Pastirji /.../ jim morajo tudi pomagati, da bi sprejeli logiko sočutja s slabotnimi« (RL 308).

Korak proti takšnemu »idealu« je nedvomno

najprej prizadevanje vseh, vpletenih v pastoralo, da na primeren način vključijo v življenje župnije vsakega posameznika, saj v slehernem členu cerkvene skupnosti deluje Sveti Duh in razliva svoje darove, obdarja z milostjo ter kliče k dejavnemu sodelovanju – prispevanju v dobro občestva. Papež ravno ta način razume kot nujno oznanilo evangelija in ponovno povabilo matere Cerkve k spreobrnitvi (RL 297) vseh, ki so se, ne nujno po svoji krivdi, znašli v težkem ali »neurejenem« položaju (prim. RL301–303).

Ustavimo se še ob dejstvu, da je danes »važnejše kot dušno pastirstvo neuspehi zakonov, prizadevanje, da bi utrjevali zakone in tako preprečevali njihov razpad« (RL 307). Lahko bi dejali »preventiva pred kurativo« in zopet potegnili vzporednico med obema poklicema – zakonskim in duhovnim. Njuna medsebojna odvisnost na ravni izvora in bistva je tu še posebej poudarjena in očitna. Za-

vedanje zakoncev in duhovnikov o tem, kako je krhkost v izvrševanju te ali one poklicanosti pogojena ravno z njihovim medsebojnim odnosom, bi lahko v konkretnih primerih spremljanja in razločevanja postopoma privedlo do ugodnejših rešitev za obe strani.

*Ana Glavač, mag. teologije*







## Kaj in kako mi je pomagalo pri razločevanju poklicanosti v ZAKON?

»Velike reči mi je storil Mogočni in njegovo ime je sveto« (Lk 1,49). S temi Marijinimi besedami lahko oba z možem opevava velike in lepe stvari, ki jih je Gospod storil v najinih življenjih. Preden je Gospod združil najini poti, sva prehodila vsak svojo, ki ni bila lahka, ampak polna trpljenja, zmedenosti, prečiščevanja, kaj želi Gospod za naju.

Ko sem pri 19 letih prvič osebno srečala Gospoda, sem postala trdno prepričana, da je človek lahko zares srečen samo tam, kamor ga Bog kliče, in v tistem, za kar ga je ustvaril. Začela sem iskati svojo življenjsko pot. Po začetnem navdušenju sem spoznala, da ne bo tako lahko, kot sem si predstavljala. Čutila sem, da me Gospod kliče k študiju teologije, in to uresničila. A to ni bilo dovolj. Kako pa naprej? Kje ali ob kom je moje mesto? Močno sem se zaljubila in bila skoraj prepričana, da je on moj življenjski izbranec. Ob vsej zaljubljenosti pa me je vedno znova begalo, da v mojem srcu ni bilo miru, tistega pravega miru, ko veš, da si na pravi poti, ob pravem človeku.

Po dveh letih skupne hoje sem uvidela, da se fant nima namena poročiti, jaz pa kar tako nisem želela živeti, in najini poti sta se razšli. Odšla sem tudi od doma in zaživela na svojem. Poučevala sem verouk in poskušala čim bolj polno živeti. V tem času sem spoznala redovnice, ki so me zelo pritegnile – predvsem njihov žar in veselje na njihovih obrazih. Kaj pa če sem poklicana v redovništvo? Sestre so me bile vedno znova zelo vesele, čutila sem se sprejeto, in tako sem se odločila, da vstopim v samo-

stan. Začetek ni bil lahek, a mislila sem, da bo sčasoma bolje. Samo navaditi se moram živeti v takšni skupnosti, in bo šlo. Vedno znova sem Gospoda spraševala, če je tu moje mesto, toda pravega odgovora takrat nisem dobila. Danes vem, da nisem upala prisluhniti svojemu srcu, saj je tam že bil odgovor. Sestre so me imele zelo rade, marsikatera me je videla kot dobro bodočo redovnico, jaz pa v sebi nisem čutila pravega veselja, in postajala sem vedno bolj zagrenjena. Na praznik bl. Antona Martina Slomška sem zapustila samostan in začutila, da sem po dolgem času spet začela živeti. Gospod, kaj želiš od mene? Mnogi niso razumeli, morda so se celo pohujševali, jaz pa sem sledila srcu in si želela samo notranjega miru. Od tega dne sem popolnoma izročila svojo pot Gospodu in začela živeti polno življenje v sedanjem trenutku. Ko sem bila svobodna skrbi za svojo prihodnost, mi je Gospod pripeljal na pot sedanjega moža. Spoznala sva se že pred mnogimi leti, toda vmes izgubila vse stike. Že ob prvem srečanju z njim sem v sebi začutila nenavaden mir in veselje, kar me je malo zbegalo. Je to on? Skupna druženja in pogovori so postajali vse pogostejši, videla sva, da imava veliko skupnega, še

posebej vero in vrednote, kar naju je še bolj zblížalo. Ob njem sem lahko bila to, kar sem, sprejemal me je tudi v mojih slabostih in napakah. Ob njem sem se čutila končno DOMA. Moje srce se je ob njem umirilo in z njim sem želela preživeti ostanek svojega življenja. Sedaj sva poročena skoraj tri leta in Gospod nama je podaril dve čudoviti hčerki. Ni vedno lahko, so tudi trenja in

preizkušnje, toda ob vseh viharjih, ki naju kdaj doletijo, ostaja moje srce mirno in vem, da sem na pravem mestu, s pravo osebo.

Hvaležna sem tudi staršem, da me na tej poti iskanja niso ovirali ali obsojali, temveč so mi pomagali in me podpirali, kljub temu da morda niso razumeli.

*Mojca Kolarič*

## NOVA EVANGELIZACIJA

### *Ana Glavač, mag. teologije* — **Koraki razločevanja, prepoznavanja**

Konkretizacija navedenih misli in pobud gre v smeri ohranjanja dobrih praks pastoralnega dela z zakonci in družinami, predvsem v smislu nudenja podpore staršem pri njihovem vzgojnem prizadevanju, dela z mladimi (zlasti intenzivnega dela z mladimi v smislu vzgoje za zakon), daljne in bližnje priprave na zakon ter – verjetno še najbolj – spremljanja mladih družin v najtežavnejših obdobjih vsakdanjega življenja. Dobre prakse, kot na primer srečanja družin, zakonske skupine, duhovne vaje za zakonce, naj se vsebinsko preoblikujejo v neposredno delo za preoblikovanje miselnosti oz. odprtosti za usmiljenje, sočutnost, potrpežljivost in ponižnost – vrednote, ki v sodobni družbi praktično nimajo več vrednosti.

Poleg ohranjanja že uveljavljenih praks so dobrodošli tudi novi načini in pristopi: ustanavljanje skupin za ločene, ločene in ponovno poročene, zgolj živeče skupaj ter druge, ki so zaradi kakršnihkoli razlogov in okoliščin »zašli« od ideala zakona, kot ga oznanja Cerkev. Iskreno povabilo k dejavnemu sodelovanju v župnijski skupnosti, dajanje priložnosti, da svoje darove darujejo za skupnost in Bogu v čast, bi lahko bila pot, ki bi te ljudi pripeljala k spreobrnitvi.

Hkrati je to tudi izziv za vse v duhovnih poklicih, saj je lahko delo z »nepravilnimi primeri« (RL 301) bolj zahtevno in od dušnega pastirja ne zahteva zgolj znanja, temveč predvsem sočutje. Izobraževanje in vzgoja bodočih in sedanjih duhovnikov, redovnikov in drugih naj se vsebinsko prilagodi tudi tem »nepravilnim primerom«.

#### **MOLITVENI NAMEN**

*Za krščanske starše, naj bodo odprti tudi za duhovni poklic svojih otrok. Na poti razločevanja naj zanje molijo in jih z nasveti ter spodbudnimi besedami podpirajo.*

**ROMANJE K MARIJI POMAGAJ NA BREZJE**

Vsako tretjo nedeljo v mesecu popoldne posamezne dekanije romajo na Brezje in molijo za duhovne poklice. Zberejo se ob 15.00 za molitveno uro pred Najsvetejšim, ob 16.00 pa somašujejo dekanijski duhovniki.



Razpored romanj:

- 9. 9. Škofijski molitveni dan za duhovne poklice – Lj. Center
- 15.10. Cerknica
- 19.11. Domžale
- 17.12. Ljubljana - Šentvid

*Vabljeni ste tudi molivci za duhovne poklice iz drugih dekanij oz. župnij.*

**MOLITVENA URA in SVETA MAŠA**

za nove duhovne poklice, njihovo svetost in stanovitnost

**ŠKOFIJA CELJE**

vsako tretjo nedeljo v mesecu **v Marijini cerkvi v Celju:**

- ob 15.00 molitvena ura pred izpostavljenim Najsvetejšim
- ob 16.00 sveta maša.

Srečanje pripravljajo dekanije celjske škofije oz. MZDP škofije Celje.

**NADŠKOFIJA MARIBOR**

vsako tretjo sredo v mesecu **v mariborski stolnici na Slomškovem grobu:**

20. 9.; 18. 10.; 15. 11.; 20. 12. 2017

Potek molitve - pred izpostavljenim Najsvetejšim:

- ob 8.30 rožni venec
- ob 10.00 molitvena ura
- ob 10.30 sveta maša za duhovne poklice

*Pričakujemo vas!*

**PROSTOVOLJNE DAROVE  
ZA NOVO RAST**

lahko nakažete na

Nadškofijski ordinariat,

Slomškov trg 19,

2000 Maribor

TRR 2410 0901 0078 167.

Svoje želje, spodbude,

predloge, odmeve napišite

na e-naslov:

[stefka.klemen@rkc.si](mailto:stefka.klemen@rkc.si)

**ŠKOFIJSKI MOLITVENI DAN  
ZA DUHOVNE POKLICE**

**bo v soboto, 9. septembra 2017**

- za škofijo Celje v Petrovčah, ob 10h
- za škofijo Koper na Sveti Gori, začetek ob 8h s Prevala
- za nadškofijo Ljubljana na Brezjah, začetek ob 9h
- za nadškofijo Maribor na Ptujski Gori, začetek ob 8.30
- za škofijo Murska Sobota v Turnišču, začetek ob 9h
- za škofijo Novo mesto na Zaplazu, začetek ob 10h